

Temes shakesperians: l'amistat

Provant, provant...

...un, dos, tres...

Hola?...

Ja val?...

A les obres de Shakespeare l'amistat ens dóna una visió de com funcionaven les estructures de poder.

Alhora descriu molt bé les diferències entre homes i dones.

I per altra part l'evolució del tipus d'amistat reflectia les transformacions d'una societat canviant.

A continuació, veiem com Shakespeare tracta tres tipus d'amistat diferents: l'amistat entre homes, l'amistat entre dones i l'amistat entre homes i dones.

L'amistat entre els homes, formada dins dels grups socials, servia més a un propòsit que avui en dia.

Un d'aquests propòsits era mantenir i enfortir els llaços de parentiu. Si bé el monarca era, en teoria, el governador absolut d'un país, la noblesa tenia molt de poder fora de les ciutats. Les famílies poderoses depenien de la lleialtat i el servei dels seus amics i parents en les batalles per al manteniment dels seus interessos econòmics i polítics a la cort. Això ho veiem clar a **Molt soroll per no res**, una obra en la qual els seus protagonistes dediquen molta atenció als rituals d'hospitalitat. Els copets a l'esquena que es fan els homes entre ells com un intercanvi de compliments i cortesies té la important missió de reforçar les seves lleialtats mútues.

Un altre propòsit de l'amistat masculina era afavorir l'amor i el matrimoni, perquè això garantia la continuïtat d'un llinatge familiar masculí. Així veiem com les dones es tractaven sovint com a articles d'intercanvi.

Per contra, **Hamlet** ofereix un panorama radicalment diferent de l'amistat masculina. L'amistat entre Hamlet i Horaci és un exemple d'un nou concepte d'amistat que s'estava formant com a resultat de l'humanisme dels segles XV i XVI. Aquesta nova amistat representa la trobada de dues ments semblants, el compartir aprenentatges i coneixements.

Shakespeare va demostrar molta sensibilitat en la seva descripció de l'amistat entre dones. Els seus personatges femenins construïen vincles molt forts i complexos.

Però les relacions entre dones sempre acaben per ser substituïdes pel matrimoni, com suggerint que l'amistat femenina es considera com una etapa en el procés de desenvolupament sexual i social de la dona, més que un fi en si mateix.

Sovint, com veiem a **El somni d'una nit d'estiu** o a la tragèdia **Otel·lo**, les confidències entre dones semblen desafiar l'autoritat masculina.

Però finalment les dones no arriben a portar mai aquest desafiament a un rebuig absolut de l'ideal patriarcal.

Shakespeare també mostra l'amistat entre homes i dones, que prospera precisament perquè no s'espera que els amics es comportin de forma sexual entre ells.

A **Molt soroll per no res**, Beatriu i Benedicte són companys de combat en una "batalla d'enginy". Malgrat l'aparença de picabaralla d'amics, estan realment fascinats l'un per l'altre i les seves batusses són una tapadora per als seus sentiments veritables. El seu amor, finalment reconegut al final de l'obra, resulta ser molt fort. L'amistat, doncs, també es pot transformar en amor.